

Velkostatek Kněžice

(1717) 1737-1928

Inventář

EL NAD č.: 20054

AP č.: 676

Mgr. Hana Hatová

Klášter 2012

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archivního fondu	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	7
III. Archivní charakteristika archivního fondu	10
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	13
V. Záznam o uspořádání archivního fondu	14
Seznam použitých pramenů a literatury	15

Přílohy:

Příloha č. 1: Struktura archivního fondu	18
Příloha č. 2: Seznam použitých zkratk	19
Příloha č. 3: Dnešní a německá či již nepoužívaná znění místních jmen	20
Příloha č. 4: Přehled zjištěných majitelů a vrchnostenských úředníků statku Kněžice	22

Inventární seznam:

I. KNIHY

A) Dominikální agenda	25
B) Přenesená agenda	25

II. SPISOVÝ MATERIÁL

A) Registrurní pomůcky	27
B) Spisy	
1) Signované spisy	28
2) Nesignované spisy	28

III. ÚČETNÍ MATERIÁL

28

I. Vývoj původce archivního fondu

Statek Kněžice (Gut Knieschitz) se nacházel na jihozápadě Čech nedaleko královského města Sušice v tehdejší Prácheňském kraji. Svůj název získal tento nevelký statek podle stejnojmenného zámečku, vzdáleného cca půl kilometru od Petrovic, ve kterém sídlili jeho majitelé. Dnes tvoří Kněžice část obce Petrovice u Sušice.

August Sedláček se v jedenáctém díle *Hradů, zámků a tvrzí* zmiňuje, že oba dva názvy (Kněžice i Petrovice) jsou starodávné. Přesto větší převahu získaly Petrovice a další přilehlé osady, kde se usazovali obyvatelé a poddaní, zatímco na zámečku Kněžice pobývali vlastníci statku. Petrovice mají rovněž hlubší historické kořeny, neboť se z písemných pramenů ví, že v roce 1319 existoval v Petrovicích hrad, kde byl zajat rytíř Albert ze Schonsteinu a dán do vězení strakonického hradu. Někdy ve 14. století petrovický hrad zanikl.

Větší historické nejasnosti jsou v původu Kněžic. Kněžice pravděpodobně od počátku patřily k nedalekému velhartickému panství. V roce 1572 se poprvé uvádí samostatné označení Kněžic, které do té doby spadaly pod ves Petrovice. Kněžická tvrz s dvorem byla založena ke konci osmdesátých let 16. století.

V první polovině 19. století hraničil alodiální statek Kněžice na severní straně se statkem Strunkov a Horní Staňkov, na východní straně se statky Volšovy a Žikov, na jihu se statky Jiřičná, Chamutice a Dolejší Těšov a na západě sousedil s lesním hvozdem Kochánov a hlavňovickým statkem.

V období patrimoniální správy patřily ke statku vsi Petrovice (Petrowitz), Vojetice či Vojtice (Woititz), Pařezí (Theresiendorf), Vlastějov (Schwalben), Trsice (Trsitz) a Kochánov (Kochet). Podle F. Palackého byly ke kněžickému panství přičleněny také poplužní dvory Braslav (dříve ves u Vojetic) a Dvorec u Vlastějova. Při statku nechyběl zámeček se zahradou, ve kterém sídlila vrchnostenská kancelář, a pivovar. Obyvatelstvo zde bylo národnostně smíšené. Žili zde Češi a Němci. Poddaní se hlásili převážně ke katolickému vyznání, pouze dvě rodiny byly židovské.

Místní terén je kopcovitý s velmi příkrými svahy a nadmořská výška dosahuje 580-800 metrů. Významnou součástí při statku Kněžice byly využívané zemědělské plochy a lesy, které tvořily v minulosti čtyři komplexy - Háj, Braslav, Myslíkov a Handlovy. Lesy se rozkládaly na katastrálním území obce Petrovice u Sušice a Kochánov a byly bohaté hlavně na jehličnaté dřeviny jako např. smrk, jedle, borovice a modřín. Vytěžené dříví v lese dostatečně pokrylo nutnou zásobu paliva pro statek a také posloužilo jako stavební materiál. I když je obec se statkem položena poměrně vysoko v hornaté oblasti, byla zde úrodná pole (zejména se pěstovala pšenice, ječmen, žito, len, zelí a brambory). Na konci 19. století měl statek celkovou výměru 457.25 ha (z toho 113.09 ha polí, luk 51.79 ha, 3.45 ha zahrad, 4.60 ha pastvin, 0.29 ha rybníků, 281.40 ha lesů, 0.32

ha neplodné půdy a 0.31 ha cest). Vedle hospodaření a chovu dobytka se místní obyvatelstvo živilo zpracováváním a výrobou lnu. Nechyběli ani tovaryši a mistři v řemeslnických oborech (např. pekař, sládek, tesař, řezník, zedník, mlynář, hostinský, krejčí, švec, truhlář, kolář aj.).

Prvním doloženým majitelem a zároveň zakladatelem menšího šlechtického statku byl Jan Jindřich Plánský ze Žeberka. Roku 1589 dostal Jan Jindřich ves Petrovice, usídlil se na místní faře, zabral farní pozemky a proměnil je v poplužní dvůr. Johann Trajer ve své práci *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis* odkazuje na jedinečný zápis o vzniku panského dvora, který se dochoval ve velhartické farní kronice: „*Dne 24. července 1589 v outerý po sv. Maří Majdaleně zboží Velhartické na dvě se rozdělilo, nebo páni bratří Hans a Hendrich nemaje žádného sídla, dal se na faru Kněžickou v Petrovicích, kněze Ondřeje faráře svého dal na chalupu Koželuha, sám pak všechny dědiny, louky i lesy farní sobě přivlastnil.*“ Sám Jan Jindřich nebo jeho syn Jan Jiří později při dvoře založil i zámeček. Statek Kněžice pak byl prodán Janovi z Vrábí.

Dle popisu statku v berní rule Prácheňska se uvádí, že byly ke statku Kněžice v polovině 17. století zapsány čtyři vesnice: Petrovice (2 rolníci, 3 chalupníci + 1 vnově osedlý, 1 zahradník), Vlastějov (1 rolník a 4 chalupníci), Kochánov (3 zahradníci) a Vojetice (1 zahradník + 2 vnově osedlí zahradníci). Celkově bylo na panství 18 hospodářů, 186 strychů rolí, jedna fara a jeden ovčácký pacholek. V berní rule je jako majitelka statku Kněžice uvedena Alžběta Polyxena Vrabská, rozená z Kokořova. Alžběta byla provdána za Adama Hynka Tluksu z Vrábí, jehož bratr Jan Václav držel Kněžice.

Od roku 1653 patřil statek Vilémovi Hartmanovi z Říčan. Vilémův syn Petr Ignác prodal statek r. 1679 Janu Rudolfovi z Renu. Několik dalších let vlastnili Kněžice Fruveinové z Podolí. V letech 1693-1721 patřil statek i zámek rodině Malovců, poté je vystřídal Adolf Leopold z Trauttmansdorffu (1721-1737). V této době jsou v katastrálních fasích tereziánského katastru z roku 1748 zaznamenány vsi Petrovice (8 hospodářů), Vlastějov (5 hospodářů), Dolní Kochánov (3 hospodáři), Vojetice (3 hospodáři) a Trsice (4 hospodáři).

Dalším novým majitelem byl Václav Leopold Hora z Ocelovic, který zadlužený statek odkoupil roku 1737. Jan Hora z Ocelovic, vnuk Václava Leopolda, postoupil panství kolem roku 1785 (datum se v literatuře neshoduje - např. J. Schaller uvádí, že k předání statku došlo v roce 1786 a podle schematismu pro rok 1789 je jako majitel stále uváděn Hora z Ocelovic) Antonínu Hubatiovi z Kotnova, který se oženil s Terezií Horovou z Ocelovic.

Schallerova *Topografie* stručně popisuje stav z konce 80. let 18. století na tomto alodiálním statku. Majitelem v daném období byl rytíř Antonín Hubatius a farnost spravoval páter Antonín Topičovský (1769-1785). V Petrovicích bylo tehdy 29 chalup, ve Vojeticích 11 chalup, ve Vlastějově 10 chalup, v Trsicích 7 chalup a v Kochánově 4 chalupy.

Antonín Hubatius byl dlouholetým vlastníkem Kněžic (1785-1834) a teprve r. 1834 (tedy

dva roky před svou smrtí - zemřel 3. září 1836) předal statek synovi Lambertovi Hubatiovi. Tato šlechtická rodina (označovaní také jako Hubatí či Hubáčkové) se významně zapsala svojí přítomností i do dějin petrovické farnosti i obce. V roce 1818 zřídil majitel statku Antonín Hubatius chudinský institut, který podporoval ubožáky a také chudé školáky. Několik členů z rodiny Hubatiů je pochováno pod kostelní sakristií, kde dal r. 1926 Josef Janeček (pozdější majitel velkostatku) postavit pomník s nápisem „Rod Hubaciusů rytířů z Kotnova“.

František Palacký ve svém *Popisu království Českého* z roku 1843 poznamenal, že se v Petrovicích a Kněžicích nachází 35 domů a 280 obyvatel, ve Vojeticích (s Braslaví) 18 domů se 131 obyvateli, v Pařezí 11 domů a 87 obyvatel, ve Vlastějově (se Dvorcem) 13 domů a 113 obyvatel a v Trsicích 8 domů a 79 osob.

Po Lambertovi Hubatiovi nastoupil jako dědic statku a patron petrovického kostela Bohuslav Hubatius z Kotnova (zemřel 1873) a po něm Jaroš Hubatius. V r. 1888 byl statek Kněžice dán do veřejné spořitelní dražby v Innsbrucku za 130.000 zl. Spořitelna statek prodala počátkem r. 1889 Albertu Dubovi. Na počátku 90. let 19. století koupil od Viléma Duba velkostatek Oskar Heintschel z Heineggu (přibližně v té samé době O. Heintschel zakoupil také alodiální statky Žikov a Strunkov, které ke Kněžicím připojil, čímž se výměra velkostatku změnila na 1071 ha) a v roce 1904 přešel velkostatek na Wolfganga Heintschla (již bez Žikova a Strunkova). V hospodářské režii statku byly v této době tři dvory a pila. Pivovar byl propachtován. Podle Voženílkovy knihy *Předběžné výsledky československé pozemkové reformy* byl JUDr. W. Heitschel z Heineggu vlastníkem kněžického statku ještě na konci 20. let 20. století.

Finančně si ale statek Kněžice nevedl dobře, a tak byl roku 1926 prodán Josefu Janečkovi, řediteli a majiteli uhelných dolů. O tři roky později (r. 1929) náležel už velkostatek Diskontní bance v Praze, která byla rovněž patronem zdejšího kostela. Banka nechala všechny louky a pole o výměře cca 140 ha rozparcelovat a rozprodala je zdejšímu lidu. Souvislé lesní komplexy získala firma SOLO, spojená akciová československá sirkárna a lučební továrna v Sušici, koupí od Diskontní banky v Praze v roce 1929. O několik let později (r. 1933) připojila firma SOLO k hospodářské třídě Kněžice také hospodářskou třídu Vogelsang (Podlesí).

Zámek byl po druhé světové válce zestátněn, v 90. letech 20. století byl využíván také jako domov důchodců. Dnes je objekt v soukromém vlastnictví.

Petrovice, náležející ke statku Kněžice, byly centrem rozsáhlé farnosti. Významnou památkou Petrovic je i dnes raně gotický kostel svatého Petra a Pavla. Kostel pochází asi z první poloviny 13. století. Byl navržen v románském až gotickém slohu s mohutnou asymetrickou věží v západní části, vysokou asi 33 metrů. Pravděpodobně už v roce 1384 fungoval jako farní kostel a patronát nad kostelem drželi kněžičtí majitelé. Přifaření majitelé velkostatků, zvláště patronové

z Kněžic, byli pochováni v kryptách petrovického kostela. Většinou se jedná o příslušníky rodu Hubatiů, rytířů z Kotnova.

V 19. století patřily k petrovické farnosti vsi Petrovice, Vojetice, Trsice, Vlastějov, Hvízdalka (Františkova ves), Kněžice, Libětice, Pích, Posobice, Strunkov, Žikov, Rovná, Suchá, Javoří, Orlov, Mochov, Mokřany, Dolejší Těšov, Chamutice, Světlá, Chlum (Chlumo), Loučová, Jiříčná, Kojšice, Nová Víska, Pařezí (Terezinov, Theresiendorf), Horní a Dolní Kochánov. V tereziánském katastru je uvedeno, že celá farní osada měla 1401 duší. Přibližně o sto let později stoupl počet farníků na 2626.

Po celou dobu patrimoniální správy byly pro statek nepostradatelnými osobami správci statku, kteří fakticky dohlíželi na hospodářský provoz, zvláště v nepřítomnosti pána. Podíleli se také na vedení písemné agendy ve vrchnostenské kanceláři. V písemných zápisech v pozemkových knihách svým podpisem stvrzovali a povolovali (samozřejmě se souhlasem majitele velkostatku) majetkové převody poddaných, urovnání sporů, evidovali dluhy a kvitance a nechyběli ani při zápisech svatebních smluv. Jejich podpisy jsou zaznamenány i na zachovaném spisovém materiálu. Všechna vyhledaná jména správců jsou uvedena v příloze č. 4.

Neméně významnými osobami se od reorganizace soudnictví za Josefa II. (1783-1786) stali justiciáři. Tito úředníci museli být právně vzdělaní, zkoušení u apelačního soudu a v kanceláři velkostatku disponovali soudní pravomocí. Vrchnost justiciáry jmenovala, propouštěla a také jim vyplácela plat. Pro statek Kněžice se podařilo dohledat tři justiciáry působící na statku v první polovině 19. století - prvním byl August Růžička, druhým Karel Moser (pouze na čtyři roky) a posledním a nejdéle zaměstnaným justiciářem (téměř tři desetiletí) byl Anton Tonner.

Všechny dochované písemnosti vznikly ze správní a hospodářské činnosti statku. Před rokem 1850 vykonávala veškerou agendu vrchnostenská kancelář v Kněžicích. Po zániku patrimoniální správy zbyla statku pouze hospodářská agenda. Na kněžickém statku se od 80. let 19. století do počátku 20. století vystřídal několik správců - Josef Winter, Jan Novák, Gottlieb Kahn, Gustav Kan, Felix Schön (správce a patronátní komisař v Kněžicích), Hans Lötze a Karel Bittna. Lesní majetek měl správně obhospodařovat státně zkoušený lesní hospodář. Ve fondu se dochovaly dva lesní hospodářské plány, které si pro statek Kněžice nechali úředníci vypracovat od Ing. Bedřicha Fürsta, státně zkoušeného lesního hospodáře a úředního autorizovaného civilního geometra v Benešově u Prahy.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Původcem fondu je správa velkostatku Kněžice (okr. Klatovy). Vrchnostenská kancelář měla sídlo na kněžickém zámečku. Zde také byly uloženy pozemkové knihy a spisovna. Nezachovaly se ale žádné zmínky o tom, kde byly uloženy archiválie původce.

Z doby před rokem 1850 se dochovaly pouze ty dokumenty (pozemkové knihy a spisy), které byly předány okresnímu soudu v Sušici po zániku patrimoniální správy. Spisy jsou označeny signaturami, které lze seřadit do šesti skupin (*Fach II., III., IV., V., VII. a VIII.*). Uvnitř fachů byly spisy rozděleny arabskými číslicemi a podle nich řazeny. Signatury jsou psané vždy černým inkoustem, většinou na zadní straně spisu.

Nejpočetnější dochovanou skupinou soudní agendy je *Fach III.* obsahující pozůstalostní spisy. Na pozůstalostních spisech se vyskytují duplicitní čísla signatur (u starších pozůstalostí *Fach III/3-175*; u mladších pozůstalostí *Fach III/1-67*). Vrchnostenští úředníci pravděpodobně začali od roku 1844 spisy znovu číslovat od čísla jedna, neboť po vzájemném porovnání shodných signatur nebyla nalezena žádná souvislost. V ostatních skupinách se spisy dochovaly pouze v jednotlivinách (*Fach II/103, Fach IV/36, Fach V/7, Fach V/13, Fach VIII/82, nesignované spisy - 3 kusy*).

Dochované spisy soudní agendy nemají žádnou samostatnou registrurní pomůcku. Pouze některé spisy jsou vedeny v repertáři pro politickou agendu, podle nichž byla provedena rekonstrukce rozdělení spisové agendy v kanceláři kněžického statku na osm skupin.

Judiciale:

Fach I. Exekuce

Fach II. Spory a smíry

Fach III. Pozůstalosti

Fach IV. Peněžní záležitosti (kvitance)

Fach V. Sirotčí peníze a pokladna

Fach VI. Sirotčí záležitosti

Fach VII. Zločiny

Fach VIII. Těžké policejní přestupky a odsouzení

Opačný problém nastal u skupiny Politicum. Pro politickou agendu se ve fondu Velkostatek Kněžice dochoval repertář, ale bez konkrétních spisů. Tato registrurní pomůcka byla ve vrchnostenské kanceláři vedena pravděpodobně v letech 1834-44 (nebo snad 1833-1844). Během pořádacích prací byla snaha zrekonstruovat registrurní systém podle zachycených záznamů v repertáři, které jsou abecedně řazeny. Jde pouze o pokus rekonstrukce spisového plánu, tudíž se nelze stoprocentně spoléhat na uměle vytvořené názvy následujících 26 skupin ze spisového

plánu politické agendy. Stejně označení mají farchy VII. a VIII. v soudní i politické agendě. Pravděpodobně byly tyto farchy vedeny nejprve v oddělení politické agendy a později došlo k jejich přeřazení do skupiny Judiciale.

Politicum:

- Fach I. Korespondence s vyššími úřady
- Fach II. Korespondence s krajským úřadem
- Fach III. Žádosti jiných úřadů o propuštění poddaných
- Fach IV. Zhosty, povolení ke sňatku, vysvědčení o náboženství
- Fach V. Spory, smíry a narovnání poddaných
- Fach VI. Postrk a poštovní záležitosti
- Fach VII. Zločiny
- Fach VIII. Těžké policejní přestupky
- Fach IX. Patronátní záležitosti
- Fach X. Vojenské záležitosti
- Fach XI. Stavění rekrutů
- Fach XII. (*nezjištěno*)
- Fach XIII. Vandrovní povolení, povolení ke službě
- Fach XIV. Židovské záležitosti
- Fach XV. Účty přenesené agendy
- Fach XVI. Daňové záležitosti
- Fach XVII. Krajská (filiální) pokladna (např. kontribuce, daně, dodání odměny, regulace cen dřeva aj.)
- Fach XVIII. Živelné škody, náhrady živelných škod
- Fach XIX. Zprostředkování placení daní (v repertáři byl nalezen pouze jeden příklad - smlouva o předávání vybrané daně hlavňovické kanceláři skrze Georga Kuffnera)
- Fach XX. Hraniční záležitosti
- Fach XXI. Obecní záležitosti (obecní majetek, poddanské nemovitosti, pronájmy)
- Fach XXII. Provinění poddaných vůči vrchnosti
- Fach XXIII. Stížnosti poddaných
- Fach XXIV. Dohled na obecní záležitosti (např. silniční a zdravotní záležitosti, ochrana a zabezpečení obyvatel, protipožární ochrana, ustanovení rychtáře)
- Fach XXV. Nešťastné události
- Fach XXVI. Podnikání (např. pachtý, ovčáctí mistři, přijetí přísahy od ovčáckého mistra, povolení k plavení dřeva, užívání vody)

V září roku 1848 podepsal císař Ferdinand V. zákon o zrušení poddanství a posléze zanikla také patrimoniální správa. Soudní pravomoc i pozemkoknižní agenda kanceláře byla přenesena na příslušné okresní soudy.

Dne 26. května 1850 byly uzavřeny všechny pozemkové knihy vedené v Kněžicích a zapečetěny červenou voskovou pečetí s opisem - *GUT KNIESCHITZER AMT SIEGEL*, a to za přítomnosti majitele statku Lamberta Hubatia a justiciára Antonína Tonnera. Následně byly z patrimoniální spisovny odevzdány pozemkové knihy a některé spisy Okresnímu soudu v Sušici. Zápisy z pozdějších let svědčí o tom, že ani po roce 1850 nepřestali soudní úředníci pokračovat v plynulé kontinuitě záznamů do některých knih (v případě Kněžic končí zápisy rokem 1883). Kromě pozemkových knih byly Okresnímu soudu v Sušici předány některé spisy soudní agendy, především pozůstalosti.

Dle lesního hospodářského plánu revíru Kněžice, který byl přeřazen do fondu SOLO, spojené akciové československé sirkárny a lučební továrny v Praze 1896-1942, se ještě ve 30. letech 20. století na statku nacházely: „*veškeré hospodářské elaboráty a příslušné mapy [...].*“

Další přesuny nastaly ve třicátých letech 20. století, kdy byly zemské archivy vyzvány k převzetí všech pozemkových knih od okresních soudů. Tyto archiválie zůstaly soustředěné v zemském archivu, později Státním ústředním archivu v Praze. V dalších letech byly pozemkové knihy decentralizovány do krajských archivů jako organická součást archivů velkostatků. Pozemkové knihy nebyly ponechány v samostatných sbírkách, ale byly včleněny do archivů měst a do fondů velkostatků.

První archiválie převzal Zemědělsko-lesnický archiv v Horšovském Týně k datu 14. 11. 1952. Převzaté archiválie nebyly blíže specifikovány. Další přírůstek archiválií byl zaznamenán v knize přírůstků na začátku září r. 1959 (KP 62/59), kdy byla začleněna do fondu Velkostatek Kněžice jedna kniha - generální repertář agendy „in politicis“. Roku 1968 se podle rukopisného inventárního seznamu ve fondu nacházely dvě mapy, dva kartony se soudními spisy, dva lesní hospodářské plány a repertář.

V roce 1972 se do fondu dostaly pozemkové knihy. Zápis o pozemkových knihách v knize přírůstků chybí, ale rok převzetí knih byl zaznamenán do evidenčního listu NAD. Do přírůstkové knihy byl zápis učiněn dodatečně až roku 1998 (KP 32/98). Z dalšího zápisu v přírůstkové knize lze zjistit, že v květnu 1977 (KP 3/77) byl do archivu předán protokol pozůstalostních řízení z let 1825-1850. Tato změna však nebyla zanesena do evidenčního listu NAD. Chybějící zápis byl v evidenčním listu doplněn až v roce 2009 během kontroly archiválií při přestěhování fondu z pobočky Klatovy na pracoviště Klášter. Spolu s ním byl dodatečně zaevidován i nově nalezený lesní hospodářský plán firmy Solo z roku 1933. Kdy přesně byl do fondu zařazen lesní hospodářský plán statku Vogelsang (Podlesí) s vloženým pozemnostním archem není známo. Kniha byla pouze

připsána do rukopisného inventárního seznamu z roku 1968.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Fond obsahuje 11 pozemkových knih, čtyři další knihy (lesní hospodářský plán, revize lesních hospodářských plánů, protokol pozůstalostního řízení a repertář) a dva kartony se spisy. Archivní materiál velkostatku se zachoval z let (1717) 1737-1928. Vše je dnes uloženo na pracovišti Státního oblastního archivu v Plzni v Kláštere u Nepomuku, kde sídlí 5. oddělení archivu (oddělení zemědělsko-lesnických fondů). Fond velkostatku začal být pořádán v říjnu 2011. Archivní materiál i nově vzniklá archivní pomůcka byly zpracovávány podle Metodického pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek a podle Metodického návodu a instrukce pro zpracování archivního materiálu (Sborník archivních prací X, 1960, č. 2, s. 215-310, dále Základní pravidla).

Fond se dochoval jen torzovitě. Spisový materiál je v dobrém stavu, pouze u pozemkových knih jsou částečně poškozené desky a vazby. K uloženému fondu byl vyhotoven pouze jednostránkový rukopisný inventární soupis v roce 1968, ve kterém nejsou ještě zapsané pozemkové knihy. Ty byly archivu předány až v roce 1972. Další informace o fondu byly čerpány z několika katalogových lístků s popisem a určením pozemkových knih a z kopie původního předávacího seznamu pozemkových knih z Okresního soudu v Sušici.

Obsahem fondu jsou písemnosti vzešlé z agendy statku. V tomto fondu se nenachází žádné písemnosti majitelů Kněžic. Ve fondu jsou zastoupeny archiválie I. a II. kategorie. Jazykem archiválií je převážně němčina a v menší míře čeština.

Časový rozsah knih v inventáři je dán datací nejstaršího a nejmladšího zápisu. Priora zaznamenávají dataci opisů starších dokumentů. Marginální poznámky nebyly v dataci knih zohledňovány. Jako priora byly označeny spisy o předchozím jednání v téže věci a jako posteriora dokumenty dodatečně připojené ke spisu.

Při pořádání byly rozděleny archiválie (v souladu se Základními pravidly) podle povahy materiálu na tři základní skupiny - I. knihy, II. spisový materiál a III. účetní materiál. První skupina je členěna do podskupin - knihy dominikální agendy a knihy přenesené agendy. Mezi knihy dominikální agendy byly zařazeny dva lesní hospodářské plány - *Wirtschafts-Elaborat der Waldungen der Domaine Kneschitz* z roku 1909 a *I. Revize hospodářského lesního plánu velkostatku Kněžice* z roku 1919.

Početně rozsáhlejší podskupinou jsou knihy přenesené agendy. Na první místo byly zařazeny tři dominikální pozemkové knihy statku Kněžice a tři rustikální pozemkové knihy. Poté následují

knihy dokladové a protokol pozůstalostního řízení. Tato evidenční kniha obsahuje chronologické zápisy z let 1825-1850.

Originální názvy pozemkových knih jsou převzaty z původních lepenkových desek knih, protože názvy na titulních listech nejsou zcela přesné a pravděpodobně byly doplněny až v polovině 19. století. Názvy jsou transliterovány. Poslední strany pozemkových knih jsou popsány abecedním jmenným rejstříkem. Všechny pozemkové knihy jsou zabaleny v papírových obalech, které chrání mírně poškozené desky (např. poškozený a otrhaný papír, chybějící lněné tkanice, ohmatané desky, zohýbané a okousané rohy, rozlámaná useň na hřbetě).

Na koženém hřbetě každé pozemkové knihy se nachází několik nalepených papírových štítků, na nichž jsou vyznačena čísla signatur, podle kterých pravděpodobně byly knihy seřazeny v kanceláři. Původně první a nejstarší signatury vytvářely chronologickou číselnou řadu, podle které byly knihy srovnány (černým inkoustem vepsaná arabská číslice; nejnižše umístěný štítek na hřbetě knih). Na dalším štítku (nejvýše nalepený na hřbetě) je vepsáno české označení knihy a datum založení knihy. Navíc je zde připsáno modrou pastelkou další číslo. Podle modrých signatur se dají knihy seřadit chronologicky. Poslední štítek se signaturou dostala každá pozemková kniha při svém předání od okresních soudů do Archivu země České (signatura s označením okresního soudu a arabská číslice; např. *Sušice 187*).

Spisový materiál je rozdělen na registraturní pomůcky a na vlastní spisy. Jako registraturní pomůcka byl samostatně zařazen repertář (*General Repertorium über sämtliche bei dem Gute Knieschitz in Politicis verhandelten und in der Registratur verwahrten Acten bis zum Jahre 1844*) pod značkou X 1. Zde jsou zpětně dopsány i některé spisy ze starší doby (nejstarší z roku 1819). Veškeré spisy byly uloženy do kartonů N 1 a N 2. Spisy byly rozděleny na dvě skupiny - signované a nesignované. Uspořádání signovaných spisů bylo provedeno dle původního registraturního systému. Spisy byly sice také nově očíslovány při jejich předání okresnímu soudu roku 1850, ale k tomuto číslování se nedochovala žádná registraturní pomůcka ani předávací seznamy. Datované, ale nesignované spisy (popř. spisy s částečně předepsanou, ale nedoplněnou signaturou), byly přiřazeny chronologicky k signovaným spisům. Některé tyto spisy jsou z první třetiny 19. století, převážně však z let 1848-1850. Ke konci 40. let 19. století již chybí vyznačená signatura na spisech nebo případně ve spisech nacházíme předepsané položky pro doplnění signatur (*Fach III., Fas. ..., No. ...*), které ale nebyly dopsány. Vedení spisovny pravděpodobně vědělo, že patrimoniální správa už nebude fungovat, a tudíž nebylo v zapisování signatur příliš důsledné. Některé pozůstalostní spisy v sobě obsahují více signatur, které se k sobě vztahují - např. spis z roku 1834 (*Fach III., No. 110 a No. 113* atd.). Dochované pozůstalostní spisy jsou v dobrém stavu, i když záznamy jsou mezerovité, zejména spisy od počátku 19. století do 30. let 19. století.

V knize dlužních úpisů, kvitancí a dělených pozůstalostí statku Kněžice (*Buch der*

Gerichtlich einverleibten Obligationen, Quittungen und Theil zetteln bei dem Dominical gericht des guts Knieschitz ab a[nn]o 1785) se nacházel další volně vložený list papíru. Jde o výpis z nadačního kapitálu kostelní pokladny farního chrámu sv. Petra Pavla v Petrovicích zaznamenaný v téže knize.

Z účetního materiálu se ve fondu dochoval pouze jeden list. V knize dlužných úpisů (*Buch der Gerichtl[ich]en Obligationen bei dem orts gericht Knieschitz a[nn]o 1814*), která obsahuje zápisy z let 1814-1845, byl nalezen volně vložený arch papíru. Záznam je datovaný do roku 1737. Jedná se o podklad pro vyúčtování kontribuce za roky 1721-1736 a uhrazení dluhů při příležitosti koupě kněžického statku novým majitelem (roku 1737 prodal Adolf Leopold z Trauttmansdorffu zadlužený statek Václavu Hubatiovi z Kotnova).

Vzhledem k malému rozsahu archivního fondu nebyl k inventáři vytvořen rejstřík.

Během pořádacích prací nebyl žádný materiál skartován, ale došlo ke změně v počtu archiválií a k přeřazení archiválií do jiných fondů. Na evidenčním listu NAD bylo před vlastním pořádáním zapsáno 16 úředních knih, jeden repertář, dva kartony a mapy. Jak je již výše uvedeno (viz kapitola I.), ve 30. letech 20. století byly firmou SOLO, jakožto novým majitelem, sloučeny lesní plochy patřící ke statku Kněžice s lesními plochami statku Vogelsang (Podlesí). Pravděpodobně proto byly přiřčeny do kněžického fondu dvě knihy s lesním hospodářským plánem pro velkostatek Vogelsang (Podlesí). Jedná se o *Wirtschaftsplan vom Reviere Vogelsang für die 10 Jahre 1921/22 bis 1930/3* (původní značení - kniha č. 3) a o *Hospodářský lesní plán lesů Firmy „SOLO“, spojených akciových československých sirkáren a lučebních továren v Sušici pro desetiletí 1934-1943* (původní značení - kniha č. 5). Obě knihy byly z fondu vyčleněny a přeřazené do příslušných fondů. Lesní hospodářský plán revíru Vogelsang byl přeřazen do nově vzniklého samostatného fondu Velkostatek Vogelsang a lesní hospodářský plán lesů firmy SOLO převzalo 1. oddělení SOA v Plzni do fondu SOLO, spojené akciové československé sirkárny a lučební továrny v Praze 1896-1942.

Dále byla přeřazena do fondu Lesní závod Kašperské Hory jedna mapa o dvou listech, která byla opatřena razítkem Lesního závodu. V kartonu byl také nalezen rozpočet na opravdu střechy zámku v Dolejším Těšově, který byl přemístěn do fondu Velkostatek Dolejší Těšov.

Z fondu Velkostatek Albrechtice-Podmokly byl přeřazen do fondu Velkostatek Kněžice elench s ukončenými spory poddaných (inv. č. 24, méně než 0,01 bm).

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archivní fond není příliš rozsáhlý a v něm uložené archiválie dokumentují historii jednoho z mnoha malých statků na jihozápadě Čech v předhoří Šumavy.

Díky dobře dochovaným pozemkovým knihám, zejména v časovém rozmezí od druhé poloviny 18. století do první poloviny 19. století, lze studovat hlavně hospodářské a majetkové poměry poddaných v horských a pohraničních vesnicích, kde společně žilo národnostně smíšené obyvatelstvo (Češi a Němci).

Nejcennější a největší částí fondu jsou pozemkové knihy, které fungovaly jako hlavní pojišťovací pramen institucionální povahy a jejichž zápisy písemně potvrzovaly pozemkové vlastnictví poddaných z Petrovic a přilehlých osad. Badatelé z řad genealogů jistě rádi nahlédnou do těchto archiválií. Dochované pozemkové knihy, knihy obligací a kvitancí, kniha svatebních smluv či kniha pozůstalostních řízení mohou pomoci doplnit chybějící genealogické údaje zejména z druhé poloviny 18. století a první poloviny 19. století.

Zajímavé genealogické informace o přelomových životních situacích poddaných a úředníků statku se dají vyhledat např. v knize svatebních smluv (*Buch der Häurats Verträge des Amtes des Guths Knieschitz*). Na fol. 32v je např. zapsána svatební smlouva z roku 1848 mezi Jiřím Kuffnerem, úředním správcem kněžického statku, a jeho nastávající manželkou Marií Lukšovou.

Za hodnotné archiválie lze považovat i dva z dochovaných pozůstalostních spisů. Prvním z nich je opis právní zprávy o zapečetění pozůstalosti (tzv. Sperrrelation) Terezie Hubatiové z Kotnova, roz. Horové z Ocelovic (*sign. Fach III jud., Fascizel I, No. 105*), která byla manželkou Antonína Hubatia. Terezie Hubatiová zemřela 20. dubna 1833 na svém kněžickém panství a zanechala po sobě dvě děti - syna Lamberta Hubatia (pozdějšího vlastníka Kněžic) a dceru Annu, která se provdala za Josefa Franze svobodného pána von Stedingk. Druhým pozůstalostním spisem je „Sperrrelation“ samotného rytíře Antonína Hubatia, majitele Kněžic a patrona petrovického kostela (*sign. Fach Jud. III., fasc. 3. post. 157*), který přežil svoji choť o tři roky (zemřel 3. září 1836).

Pozornosti by jistě neměl ujít ani pozůstalostní spis petrovického faráře Antonína Marcela Topičovského (*Anton Topitzowskische Verlassenschaft Akten vom Jahre 1786*), který spravoval petrovickou farnost v letech 1769-1785. Spis obsahuje inventář pozůstalosti a zápisy z dražby jeho farářské knihovny z roku 1787 (bez signatury).

O hospodaření na lesním revíru pečlivě a podrobně informují dva lesní hospodářské plány z počátku 20. století.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky

Archivní fond Velkostatek Kněžice z let (1717) 1737-1928 uspořádala od října 2011 do ledna 2012 Mgr. Hana Hatová ve Státním oblastním archivu v Plzni, pracoviště Klášter. Inventář sestavila a úvod k němu napsala také Mgr. Hana Hatová. Archivní pomůcka byla vyhotovena v programu Janus Archiv.

V Klášteře 28. června 2012

Mgr. Hana Hatová

Seznam použitých pramenů a literatury

Archivní prameny:

Lesní hospodářský plán firmy Solo pro desetiletí 1934-1943 - přeřazeno do fondu SOLO, spojené akciové československé sirkárny a lučební továrny v Praze 1896-1942.

Tištěné prameny:

BURDOVÁ, Pavla - CULKOVÁ, Dagmar - ČÁŇOVÁ, Eliška - LIŠKOVÁ, Marie - RAJTORAL, František (edd.). *Tereziánský katastr český*. Svazek 3. Dominikál. Praha 1970, s. 364-365.

DOSKOČIL, Karel (ed.). *Berní rula 2. Popis Čech r. 1654. Souhrnný index obcí, osad a samot k berní rule. Rekonstrukce ztracených částí ruly - Hlavní změny statků do r. 1779 resp. 1848 - Seznam majitelů deskových statků - Mapy krajského rozdělení Čech, komunikací a Kladska v době ruly*. Praha 1954, s. 550-551.

HAAS, Antonín (ed.). *Berní rula. 28 Kraj Prácheňský. II. díl*. Praha 1954, s. 706-708.

CHALUPA, Aleš - LIŠKOVÁ, Marie - NUHLÍČEK, Josef - RAJTORAL, František (edd.). *Tereziánský katastr český*. Svazek 2. Rustikál (kraje K-Ž). Praha 1966, s. 236-237.

Literatura:

BYSTRICKÝ, Vladimír a kol. *Státní oblastní archiv v Plzni. Průvodce po archivních fondech*. IV. svazek. Praha 1975, s. 70-71.

FANTA, Gustav. *Statistik und Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes und der Landwirtschaftlichen Industrien Böhmens*. Prag 1891, s. 160-161.

GABRIEL, Josef Ambrož. *Královské město Sušice a jeho okolí, aneb Popis všech v okrese Sušickém ležících měst, městeček, vesnic, kostelů, hradů a tvrzí, všech zemských panství a statků*. Praha 1868, s. 211-214.

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka - JANÁK, Jan - DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost*. Praha 2007.

HOSTAŠ, Karel - VANĚK, Ferdinand. *Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Sušickém*. Praha 1900.

JONÁK, Eberhard. *Der Landtäfliche Grundbesitz im Königreiche Böhmen*. Prag 1879, s. 48-49.

Kaiserlich-Königlicher Schematismus für das Jahr 1798, s. 105.

KLAR, Paul Aloys. *Böhmens grosser Grundbesitz wie dieser in der königlichen Landtafel inneliest*. Prag und Leipzig 1856, s. 40.

KOTYŠKA, Václav. *Úplný místopisný slovník Království českého*. Praha [s. a.], s. 580.

MINISTR, Josef. *Historický průzkum lesů. JHC Kašperské Hory I. a II*. Praha 1963, s. 136-139.

PALACKÝ, František. *Popis království Českého čili podrobné poznamenání všech dosavadních krajůw, panství, statkůw, měst, městeček a wesnic, někdejších hradůw, tvrzí, též samot a zpustlých*

osad mnohých w zemi České, s udáním jejich obyvatelstwa dle popisu r. MDCCCXLIII vykonaného. Praha 1848, s. 348.

PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny.* Díl II., CH-L. Praha 1949, s. 258.

PROCHÁZKA, Johann. *Topographisch-Statistischer Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königliche Böhmen.* Prag 1880, s. 160.

PROCHÁZKA, Johann. *Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen.* Prag 1887.

PROCHÁZKA, Johann. *Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen.* Prag 1891, s. 160-161.

ROUBÍK, František. *Soupis a mapa zaniklých osad v Čechách.* Praha 1959, s. 75.

SEDLÁČEK, August. *Hrady, zámky a tvrze království Českého.* XI. Prácheňsko. Praha 1897, s. 126.

SEDLÁČEK, August. *Místopisný slovník historický.* II. část historická. Praha [s. a.], s. 420.

SCHALER, Jaroslav. *Topographie des Königreiches Böhmen.* Dritter Theil. Prachiner Kreis. Prag und Wien 1790, s. 237.

Schematismus für das Königreich Böhmen. (Ročníky 1789, 1790).

Schematismus für das Königreich Böhmen. (Ročníky 1805, 1812, 1829, 1831, 1833, 1835, 1836, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1844, 1845, 1846, 1847).

SOMMER, Johann Gottfried. *Das Königreich Böhmen, statistisch-topographisch dargestellt I-XVI.* Praha 1833-1849, s. 228-230.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter.* Prag 1900, s. 178-179.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus und Statistik des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter im Königreiche Böhmen.* Prag 1906, s. 191-192.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus landtäflicher Güter, grösserer Rustikalwirtschaften, Beamten und Pächter.* Prag 1910, s. 128.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus a statistika statků velkých a rustikálních v Království českém.* Praha 1902, s. 156-157.

TRAJER, Johann. *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis.* Budweis 1862, s. 595-598.

ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrze Klatovska.* Praha 2004, s. 122-123.

VOŽENÍLEK, Jan. *Předběžné výsledky československé pozemkové reformy.* Praha 1930, s. 223.

Zprávy z farní osady petrovické, Farní věstník duchovních správ sušického vikariátu 10, 1928, č. 9, s. 4.

Zprávy z farní osady petrovické, Farní věstník duchovních správ sušického vikariátu 11, 1929, č. 12, s. 4.

Zprávy z farní osady petrovické, Farní věstník duchovních správ sušického vikariátu 13, 1931.

Příloha č. 1: Struktura archivního fondu

	Časový rozsah	Inv. č.	Počet ev. jedn.
I. KNIHY			
A) Dominikální agenda:	1909-1928	1-2	2 knihy
B) Veřejná agenda:	(1717) 1761-1883	3-14	12 knih
II. SPISOVÝ MATERIÁL			
A) Registraturní pomůcky	[1834]-1844	15	1 repertář
B) Spisy			
a) signované spisy	1801-1850	16-21	1,75 kartonu
b) nesignované spisy	1786-1848	22-24	0,20 kartonu
III. ÚČETNÍ MATERIÁL	1737	25	0,05 kartonu

Příloha č. 2: Seznam použitých zkratek

č. o.	část obce
čp.	číslo popisné
KP	kniha přírůstků
m.	manžel/ka
NAD	Národní archivní dědictví
okr.	okres
r.	roku
SOA	Státní oblastní archiv
zl.	zlatý

Příloha č. 3: Dnešní a německá či již nepoužívaná znění místních jmen

Dnešní znění

Braslaw, zaniklá ves, později panský dvůr u Vojetic
Dolní Kochánov, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Kněžice, dnes součást Petrovic, okr. Klatovy
Kochánov, č. o. Hartmanice, okr. Klatovy
Pařezí, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Prachlík, samota u Petrovic, okr. Klatovy
Puchverk, část osady Suché, č. o. Hartmanice, okr. Klatovy
Tamýř, mlýn nedaleko Petrovic, okr. Klatovy
Trsice, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Vlastějov, č. o. Hartmanice, okr. Klatovy
Vojetice, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy

Německé či nepoužívané znění

Braslaw
Unterkochanow
Knieschitz, Kniessitz
Kochanow
Parezy, Theresiendorf
Petrowitz
Prachlik
Puchwerk
Damiřzský Mlegn
Trsitz
Wlastiegow
Wojticze, Woititz, Wogtitz,
Wogetitz

Německé či nepoužívané znění

Braslaw
Damiřzský Mlegn
Knieschitz, Kniessitz
Kochanow
Parezy
Petrowitz

Dnešní znění

Braslaw, zaniklá ves, později panský
dvůr u Vojetic, okr. Klatovy
Tamýř, mlýn nedaleko Petrovic,
okr. Klatovy
Kněžice, dnes součást Petrovic,
okr. Klatovy
Kochánov, č. o. Hartmanice,
okr. Klatovy
Pařezí, č. o. Petrovice u Sušice,
okr. Klatovy
Petrovice u Sušice, okr. Klatovy

Prachlik	Prachlík, samota u Petrovic, okr. Klatovy
Puchwerk	Puchverk, část osady Suché, č. o. Hartmanice, okr. Klatovy
Theresiendorf	Pařezí, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Trsitz	Trsice, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Unterkochanow	Dolní Kochánov, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy
Wlastiegow	Vlastějov, č. o. Hartmanice, okr. Klatovy
Wogetitz, Wogtitz, Woititz, Wojticze	Vojetice, č. o. Petrovice u Sušice, okr. Klatovy

Příloha č. 4: Přehled zjištěných majitelů a vrchnostenských úředníků statku Kněžice

Pro doplnění potřebných informací o správě a personálním vedení statku byly využity stručné soupisy majitelů a vrchnostenských úředníků v dostupných schematisech vydávaných od konce 18. století do poloviny 19. století. Jména panských úředníků s roky jejich působení v Kněžicích se dala také vyhledat v pozemkových knihách u jednotlivých zápisů. Omezujícím faktorem byly záznamy v knihách vedené pouze do r. 1850. Zbývající údaje byly převzaty ze schematismů vydaných ve druhé polovině 19. století. U některých záznamů jsou uváděny pouze konkrétní roky, které byly zjištěny.

Majitelé velkostatku Kněžice:

r. 1589	Jan Jindřich Plánský ze Žeberka Jan Jiří Plánský - syn Jana Jindřicha
1. polovina 17. století	Jan z Vrábí Alžběta Polyxena Vrabská, roz. z Kokořova - m. Adama Hynka Tluksy z Vrábí (bratr Jana z Vrábí)
r. 1650	Václav Vrábský z Vrábí
r. 1653	Vilém Hartmann z Říčán Petr Ignác z Říčán - syn Viléma
r. 1679	Jan Rudolf z Renna Fruveinové z Podolí
1693-1721	Malovcové
1721-1737	Adolf Leopold z Trauttmansdorffu
1737- 60. léta 18. století	Václav Leopold Hora z Ocelovic
1765-1785	Jan Hora z Ocelovic - vnuk Václava Leopolda
1785-1834	Antonín Hubatius z Kotnova m. Terezie Horová z Ocelovic
1834-1867	Lambert Hubatius z Kotnova - syn Antonína Hubatia
60.-70. léta 19. století	Bohuslav Hubatius z Kotnova - syn Lamberta Hubatia
1879-1887	Jaroš Hubatius z Kotnova
1888	statek dán do veřejné spořitelní dražby v Innsbrucku
od r. 1889	Albert Dub Vilém Dub
90. léta 19. století	Oskar Heintschel z Heinegg
od r. 1904	Wolfgang Heintschel z Heinegg
od r. 1926	Josef Janeček
1929	Diskontní banka v Praze (banka prodala lesy firmě SOLO v Sušici)

Správci statku

(původní označení funkce úředníka: Verwalter, Amtsverwalter, ouřední správce, správce)

Do roku 1850

1784-1785	Johann Štěpánek
1785-1786	Johann Melichar Schuster
1789-1795	Johann Štěpánek
1795	Anton Angelis
1797	Christoph Bauer
1798-1801	Anton Angelis
1802-1804	Bernard Jelínek
1805-1808	Kašpar Jelínek
1810-1813	Bernard Jelínek
1814-1822	Anton Rogosh (Rokosch)
1822-1825	Johann Seyfer[?]
1825-1834	Peter Schaschek
1834-1841	Franz Ant. Derschka
1841-1844	Karl Holub
1844	Franz Kuffner
1845-1848	Jiří Kuffner

Od roku 1850

1880	Josef Winter
1887	Johann Nowak
1891	Gottlieb Kahn
1891	Gustav Kan
1900-1902	Felix Schön
1906	Hans Lötz
1910	Karl Bittna

Justiciáři

1805 - 1814	August Růžička
1815 - 1819	Karl Moser
1821 - 1850	Anton Tonner

Inventární seznam

Inv. Signatura č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
I. KNIHY			
A) Dominikální agenda			
1	Lesní hospodářský plán pro léta 1909-1918 (doplněn průběžnými záznamy lesního hospodáře z let 1909-1911)	1909-1911	K 1
2	Revize lesního hospodářského plánu a nový lesní hospodářský plán pro léta 1919-1928 (doplněn průběžnými záznamy lesního hospodáře z let 1919-1928)	1919-1928	K 2
B) Veřejná agenda			
3	Sušice 181 Dominikální pozemková kniha statku Kněžice (Kontrakten-Buch bey dem Dominikalgerichte des Gutes Knieschitz v. J. 1783) Česky, německy; 23 x 36 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík Předchozí sign.: 7; 2	(1756) 1783-1790	K 3
4	Sušice 182 Dominikální pozemková kniha statku Kněžice (Grundbuch über Dominical Hauser und Grundstücke Bei dem gute Knieschitz ab anno 1792) Německy, česky; 25,5 x 39,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní (poškozené), zavazování lněnými tkanicemi (poškozené); jmenný rejstřík Předchozí sign.: 5.; 5	(1765) 1792-1832	K 4
5	Sušice 183 Dominikální pozemková kniha statku Kněžice (Dominikal Grundbuch vom Jahre 1833) Česky, německy; 25,5 x 39,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní (poškozený hřbet); jmenný rejstřík Předchozí sign.: 6.; 10	(1827) 1833-1883	K 5

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
6	Sušice 179	Pozemková kniha statku Kněžice (Grund-Buch [de]s hochritterlichen Gutes Knieschitz v. J. 1761) Česky, německy; 19,5 x 32,5 cm; lepenkové desky potažené papírem (poškozené rohy a hřbet); jmenný rejstřík Předchozí sign.: 1.; 1	(1717) 1761-1822	K 6
7	Sušice 188	Pozemková kniha statku Kněžice (Grund-Buch zur Einverleibung die der Steuerbahre Besitz [...] ab Anno 1803) Německy, česky; 23 x 37 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní (poškozené); jmenný rejstřík Předchozí sign.: 2.; 7	(1802) 1803-1850	K 7
8	Sušice 180	Pozemková kniha statku Kněžice (Rustical Grund-Buch vom Jahre 1831) Německy, česky; 22,5 x 37 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní (poškozená vazba); jmenný rejstřík Předchozí sign.: 3.; 9	(1826) 1831-1883	K 8
9	Sušice 187	Kniha svatebních smluv statku Kněžice (Buch der Hauraths Verträge des Amts des Guths Knieschitz von a[nn]o 1802) Německy, česky; 24 x 38,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet potažen hnědou usní (poškozené desky); jmenný rejstřík Předchozí sign.: [4.]; [6]	(1789) 1802-1848	K 9
10	Sušice 149	Kniha dlužních úpisů, kvitancí a dělených pozůstalostí statku Kněžice (Buch der Gerichtlich einverleibten Obligationen, Quittungen, und Theil zettln bei dem Dominical gericht des guts Knieschitz ab a[nn]o 1785) Německy, česky; 22 x 37 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní (poškozené), zavazování lněnými tkanicemi (poškozené); jmenný rejstřík Předchozí sign.: 9.; 4	1787-1844	K 10

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
11	Sušice 185	<p>Kniha dlužních úpisů statku Kněžice (Buch der Gerichtl[ich]en-Obligationen bei dem ortsgericht Knieschitz a[nn]o 1814)</p> <p>Německy, česky; 24 x 37,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní (poškozená vazba, rohy), zavazování lněnými tkanicemi (poškozené); jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: 10.; 8</p>	(1812) 1814-1845	K 11
12	Sušice 186	<p>Kniha listin statku Kněžice (Instrumentenbuch bei dem Dominicalgerichte des Gutes Knieschitz vom Jahre 1836)</p> <p>Německy, česky; 21,5 x 35,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: 11.; 11</p>	(1835) 1836-1883	K 12
13	Sušice 184	<p>Kniha pozůstalostních řízení statku Kněžice (Büch der einverleibten Erbs-Legitimationen bey dem Dominical gericht des guts Knieschitz ab anno 1785)</p> <p>Česky, německy; 22,5 x 37 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní, zavazování lněnými tkanicemi (poškozené)</p> <p>Předchozí sign.: 8.; 3</p>	1785-1828	K 13
14		<p>Protokol pozůstalostního řízení statku Kněžice</p> <p>Německy; 25,5 x 38 cm; vazba z lepenky a papíru; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: 40</p>	1825-1850	K 14

II. SPISOVÝ MATERIÁL

A) Registraturní pomůcky

15		<p>Repertář agendy "in politicis" statku Kněžice (odkazuje i na některé spisy ze starší doby; nejstarší z roku 1819)</p>	[1834]-1844	X 1
----	--	--	-------------	-----

Inv. Signatura č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.	
B) Spisy				
<u>Signované spisy (Judiciale)</u>				
16	Fach II/103	Protokol o vyrovnání půjčky	1840	N 1
17	Fach III/3-175	Pozůstalosti (č. 3-4, 6-7, 9, 12-13, 18-19, 24-31, 33, 36-37, 44-47, 50, 55, 57-60, 63-66, 68-73, 75-77, 81-86, 88-93, 96, 98-102, 104-105, 107-115, 119-120, 122-123, 127, 131-139, 141, 143, 145, 149-152, 154, 156-158, 160-162, 175; mj. pozůstalost Terezie Hubatiové z Kotnova a pozůstalost Antonína Hubatia z Kotnova)	1801-1843 (1850)	N 1
18	Fach III/1-67	Pozůstalosti (č. 1-4, 6-23, 25, 30-34, 38, 40-41, 44-48, 50-51, 54-56, 59-61, 63-64, 66-67)	(1840) 1844-1850	N 2
19	Fach IV/36	Vyrovnání kupní částky za dům čp. 5 v Pařezí	1846	N 2
20	Fach V/7, 13	Sirotčí pokladna (protokol o stání ve věci stížnosti chamutického správce a zástupce sirotčí pokladny proti Florianu a Josefě Richterovým ze Světlé; inventář majetku a jmění Viktora Vítka)	1846-1847	N 2
21	Fach VIII/82	Posudek pro Jakuba Krejčího a Josefa Gubera od krajského kriminálního soudu v Klatovech	1839	N 2
<u>Nesignované spisy</u>				
22		Nadační kapitál kostelní pokladny	1786	N 2
23		Inventář pozůstalosti a dražba knihovny petrovického faráře Antonína Topičovského	1787	N 2
24		Ukončené spory poddaných (včetně elenchu)	1848	N 2
III. ÚČTY				
25		Vyúčtování kontribuce za roky 1721-36 a uhrazení kontribučních dluhů	1737	N 2

Tiráž

Název archivní pomůcky:	Velkostatek Kněžice
Značka archivního fondu:	Vs Kněžice
Časový rozsah:	(1717) 1737-1928
Počet evidenčních jednotek:	17 (14 úředních knih, 1 repertář, 2 kartony)
Počet inventárních jednotek:	25
Rozsah v bm:	0,61 bm
Stav ke dni:	28. 6. 2012
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Hana Hatová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Hana Hatová
Počet stran:	29
Počet exemplářů:	5
Schválil:	Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni, dne 28. 6. 2012 - č.j. SOAP/ 006-1568/2012